

Streamingdiensten in Nederland

Uit De Cloud, Maar Ook In De Wolken?

Streamingdiensten in Nederland

Voor veel (muziek)consumenten is streaming audio eigenlijk al een gevestigde manier van muziek luisteren geworden. Ze zullen dat misschien niet zo duidelijk in de gaten hebben, maar het is absoluut zo. Dat wordt vooral veroorzaakt door de opkomst van online muziekdiensten als Spotify en Deezer, en wat meer recentelijk Qobuz. Voor een vast - en niet al te hoog - bedrag per maand kun je onbeperkt muziek luisteren uit een snel groeiende bibliotheek die ergens 'op internet' staat en die dus via het wereldwijde web je huiskamer binnenkomt. Internetradio waarbij je zelf bepaalt wat er gespeeld wordt, als het ware. Muziek uit The Cloud, maar raak je er ook van in de wolken?

Belangrijkste Spelers

Laten we de belangrijkste spelers op de Nederlandse markt eens aan een vergelijkend warenonderzoekje onderwerpen, om te zien hoe het zit met de mogelijkheden, het bedieningsgemak én de geluidskwaliteit. Er is, met een beetje computervaardigheid, een verrassend grote keuze aan online muziekdiensten te vinden. Maar aan sommige daarvan kleven bepaalde nadelen, bijvoorbeeld dat ze alleen beschikbaar zijn voor eigen klanten, zoals bij Ziggo. Of er is sprake van een betwiste legaliteit, zoals bij Grooveshark. Dan heb je streamingdiensten die op zichzelf staan en die als zelfstandig bedrijf proberen geld te verdienen aan hun diensten. Een aantal daarvan zijn in Nederland minder bekend en zullen dat (als ik even in mijn niet al te heldere kristallen bol kijk) waarschijnlijk voorlopig nog wel blijven. En de concurrentie is ondertussen moordend. Een open markt is mooi hoor, maar de consument ziet op een gegeven moment door de bomen het bos niet meer en de onderlinge verschillen van de verschillende diensten zijn ook niet groot genoeg om het afsluiten van meerdere abonnementen te rechtvaardigen. Daarvoor is er simpelweg teveel overlap in de aangeboden muziek, en dan 'bent ons zûnig'.

Voor alle bedrijven in een exploderende markt geldt dat ze, als ze niet kunnen aanhaken bij de grote jongens, veroordeeld zijn tot een marginaal be-

staat tot 'zo lang het duurt'. Want ook hier geldt de wet van de grote getallen. Het hebben van veel abonnees zal uiteindelijk het geld opleveren, want de verdiensten per beluisterde stream zijn uiterst gering. Dan kun je nog zo dapper 25 miljoen tracks aanbieden, als niemand er voor wil betalen ga je het domweg niet redden. Met enige pech zou dat kunnen gaan gebeuren met **Juke** dat het weinig gangbare, speciaal voor mobiele streaming ontwikkelde en dus erg compacte Dolby Pulse als bestandsformaat gebruikt, **Rdio** waar je in 320kb/s MP3 streamt, en die hun volledige catalogus aan het omzetten zijn naar AAC, en **Google Play** Music All Access. Maar dat is dan weer een dienst van het qua privacy niet bepaald in een gunstig daglicht staande mega-bedrijf Google. Er worden diverse aanvullende faciliteiten geboden, zoals integratie van je bestaande collectie vanuit iTunes. Wat op zich natuurlijk handig is, omdat je dan binnen één omgeving al je muziek kunt beluisteren. Dat werkt echter alleen lokaal en dus niet onderweg, tenzij je je volledige eigen collectie op je iPhone hebt staan.

De meeste consumenten zullen echter kiezen voor de bedrijven die als 'Innovators' en 'Early Adopters' domweg het langst de dienst uitmaken in dat wereldje. En dan kom je vanzelf uit bij de al eerder genoemde Spotify's, Deezers en Qubuz'en. Daar is onlangs natuurlijk Beats aan toegevoegd. Het luxe hoofdtelefoonmerk van Dr. Dre, dat in mei 2014 is overgenomen door Apple, heeft namelijk ook een eigen streamingdienst, die door Apple ongetwijfeld zal worden uitgebouwd tot een concurrent van formaat. Met streaming én verkoop van muziek, misschien zelfs wel in HiRes, net zoals bij Qobuz. We gaan spannende tijden tegemoet wat dat betreft...

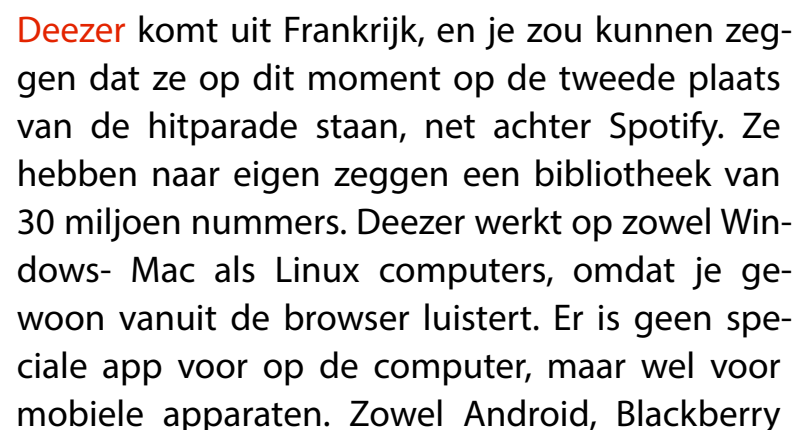
Licenties en De Nadelen Daarvan

Dat verdienmodel waarbij de schoorsteen rookt van abonnee-gelden en neveninkomsten uit de online verkoop van losse tracks of hele albums is niet uniek voor Apple. Een aantal andere streamingdiensten biedt tegenwoordig ook betaalde downloads aan, en anderen zijn daar vrijwel zeker op de achtergrond mee bezig. Maar wat kunnen en mogen ze dan allemaal aanbieden? Dat bepalen de rechthebbenden, oftewel de platenmaatschappijen. Daar zijn er wereldwijd tienduizenden van, maar veruit het grootste deel van de muziek die je vandaag de dag ergens koopt of streamt wordt uitgebracht door de vier 'majors': Universal, Sony, EMI en Warner. En laten we voorzichtig vaststellen dat zij tot nu toe niet bepaald vrijgevig zijn geweest bij het beschikbaar stellen van de muziek waarover ze rechten hebben. De discussie over dat rechten-systeem (en vooral of het anno 2014 nog wel houdbaar is) voer ik graag een andere keer en op een andere plek, we moeten het op dit moment gewoon doen met hoe zij het willen. En dan krijg je als streamingdienst te maken met licenties. Een licentie is in dit geval het recht om gedurende een overeengekomen tijd bepaalde muziek commercieel te exploiteren, waarover ook een zeker bedrag dient te worden afgedragen. Daar gaan, letterlijk, miljarden in om. En dan heb je als consument soms nog steeds niks in handen, want licenties lopen voortdurend af. Maak maar eens een playlist in je favoriete streamingdienst en sla die op.

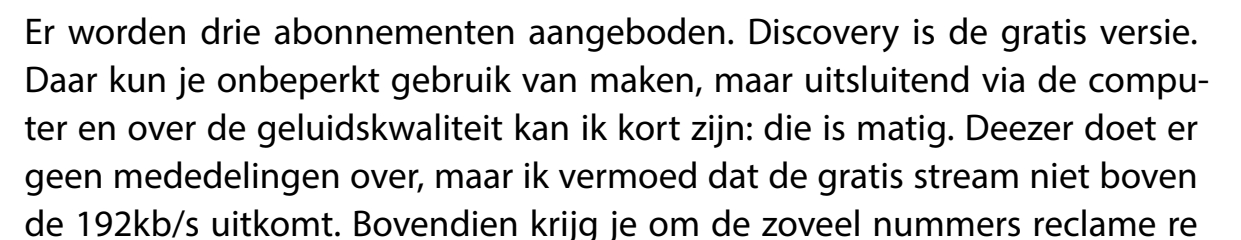

Draai hem dan over een jaar nog eens, en je zult merken dat er gaten in zijn gevallen door tracks die inmiddels niet meer online staan. Daar zijn dan weliswaar weer andere tracks voor in de plaats gekomen, maar erg betrouwbaar is zo'n online muziekbibliotheek in sommige gevallen dus niet. Een ander nadeel is dat je af en toe albums tegenkomt waarvan niet alle nummers te beluisteren zijn. Waarom precies is me een raadsel, maar dat heeft ongetwijfeld ook weer met die licenties te maken.

Deezer

dat het lang duurt voor je er gemakkelijk en trefzeker doorheen navigeert. Binnen de bestaande platforms van de eerder genoemde streamers is Deezer geïntegreerd in de vormgeving en functionaliteit van die platforms. Een nadeel daarvan is dat software-updates altijd een beetje achter lopen. Online- en mobiele gebruikers hebben de update meestal meteen, maar op externe platforms moet eerst de firmware van die platforms worden aangepast. Dat is duur en nooit zo snel als rechtstreeks bij de bron. De zoekfunctie van Deezer is redelijk. Tijdens het typen krijg je al logische en bruikbare suggesties te zien die je meteen kunt aanklikken. Maar de zoekresultaten zijn niet geweldig. Als je bijvoorbeeld op Chet Baker zoekt krijg je 178 studioalbums, best off's en verzamelaars door elkaar heen te zien, en dan ook nog eens niet in de chronologische volgorde waarin ze oorspronkelijk zijn uitgebracht. Het album 'Chet' uit 1959 staat in Deezer ergens halverwege met 2014 als (release)datum. Of ze bedoelen de datum dat het album aan hun bibliotheek is toegevoegd. Hoe dan ook niet handig, en er is geen filtering op toe te passen. Dat kan beter wat mij betreft.

horen. Al met al geen erg prettige ervaring. Ik kan me daarom goed voorstellen dat je, als je met Deezer wil doorgaan, minimaal voor het Premium abonnement van 4,95 euro per maand kiest. Dat kun je overigens eerst 14 dagen gratis proberen, pas daarna wordt automatisch een incasso gepleegd volgens de betaalmethode die je bij het afsluiten van het proefabonnement hebt aangegeven. Hou de verloopdatum wel goed in de gaten, want 14 dagen zijn zo voorbij en als je liever van een andere dienst gebruik maakt zit je dan alsnog met een Deezer-abonnement opgescheept. Opzeggen kan trouwens wel keurig per maand. Bij het Premium abonnement luister je naar streams zónder reclame en met een aanzienlijk hogere geluidskwaliteit. 'Tot 320kb/s' zegt Deezer zelf, en dat hoor je ook. Maar ook bij het Premium abonnement heb je alleen toegang via de computer. Wil je Deezer mobiel gebruiken, dan moet je het Premium+ abonnement van 9,99 euro per maand afsluiten. Ook mobiel luister je naar een stream van maximaal 320kb/s. Daar krijg je dan bovendien de functionaliteit bij dat je offline naar muziek kunt luisteren, door je afspeellijsten te synchroniseren met je mobiele apparaat. In feite download je dan de muziek, maar zodanig dat je hem alléén via de (gratis) Deezer app kunt benaderen. Hou er in elk geval rekening mee dat het je flink wat geheugenruimte op je mobiele telefoon of tablet kan kosten. Hoewel dat altijd nog beter is dan een torenhoge telefoonrekening als je in het buitenland via dataroaming naar Deezer gaat luisteren.

Spotify

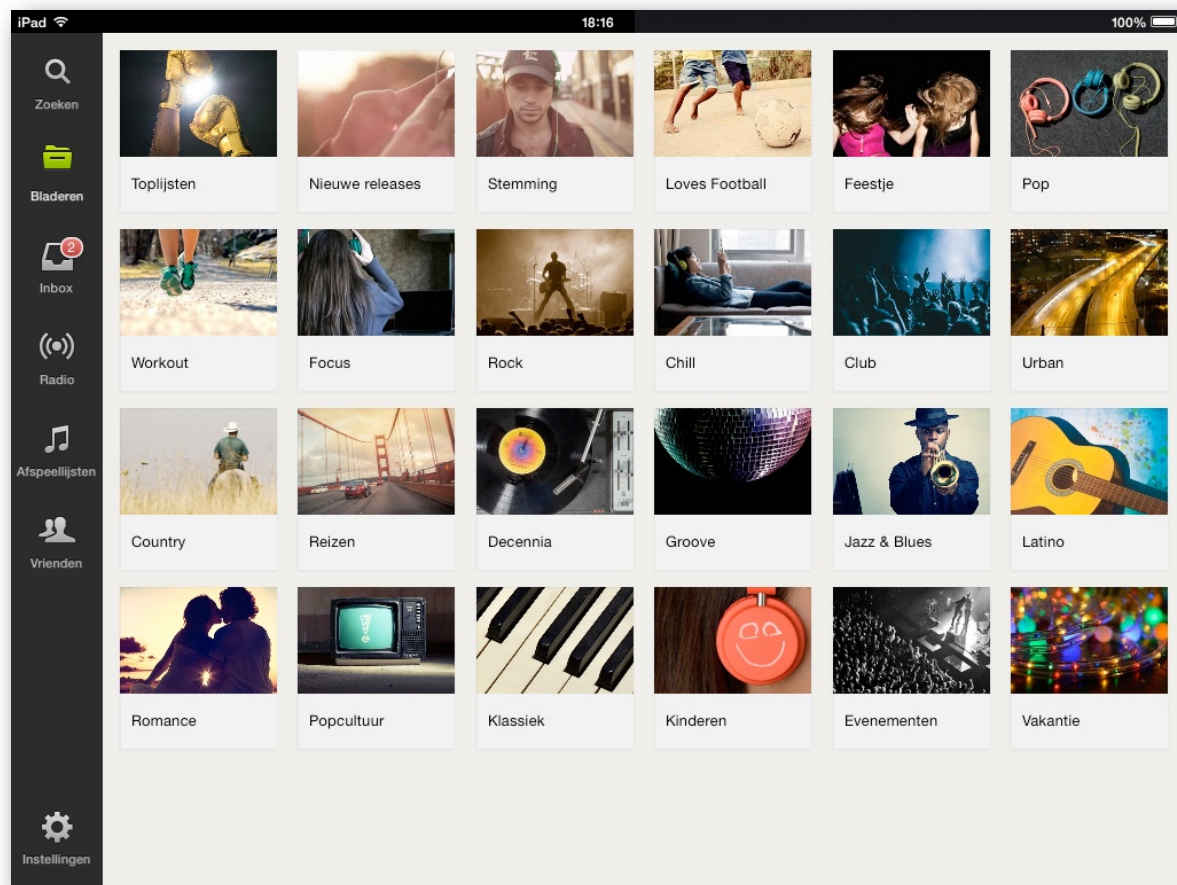

Spotify is Zweeds, en op dit moment de onbetwiste nummer 1 in online streamingland. Ze hebben naar eigen zeggen 10 miljoen betalende en 40 miljoen actieve gebruikers die naar 'meer dan 20 miljoen tracks' kunnen luisteren. Net als Deezer werkt Spotify op Windows- Mac en Linux-computers, en op diverse hardware-streamers. Er is een App voor op de computer en voor mobiele apparaten van Android, iPhone, Windows, Symbian, Blackberry én Palm. Zelf heb ik alleen de iOS versie uitgeprobeerd, en die werkt erg prettig. De interface is wat mij betreft veruit het eenvoudigst in gebruik, en ook de zoekfunctie is een stuk beter en overzichtelijker dan

die van Deezer. De albums hebben in elk geval de juiste releasedatum, maar ze staan in omgekeerde volgorde chronologisch. Dat wil zeggen de jongste eerst. Voor moderne eendagsvlieg popmuziek kan ik me daar iets bij voorstellen, maar bij artiesten die al vijftig jaar bezig zijn is het een ramp, zeker omdat de albums met de hele tracklist uitgekapt in het totaaloverzicht staan. Je scrollt je een ongeluk en dat is echt een 'minor irritation' voor mij. Ik gebruik Spotify dan ook het meest voor ontdekken. Daar heb je trouwens ook een functie in het menu voor, waarbij je albums krijgt voorgesteld. "Als je die leuk vindt dan zul je deze ook wel willen horen...". Op zich prima bedacht, en soms inderdaad goed voor een aangename verrassing, maar ik heb de indruk dat er weinig lijn in of kennis achter de aanbevelingen zit. Maar dat heeft waarschijnlijk ook te maken met mijn nogal eclectische smaak. Ik ben niet snel meer te verrassen vrees ik...

De drie abonnementen van Spotify zitten in feite hetzelfde in elkaar als bij concurrent Deezer. Onbeperkt gratis luisteren met reclame, maar niet alleen online; ook mobiel (echter alleen in 'shuffle mode' en ook met reclame). Je luistert dan in 160kb/s Ogg Vorbis. Dat klinkt trouwens een heel stuk beter dan de gratis stream van Deezer, en voor dagelijks gebruik is er goed mee te leven. Maar wie toch wat meer geluidskwaliteit gewend is zal er op den duur moeite mee hebben. Wie van de reclame af wil kan Spotify Premium kiezen voor 9,99 euro per maand. Er is geen goedkopere tussenvorm meer (die heette Unlimited) waarbij je alleen de reclame kwijtraakt maar nog wel in de lagere resolutie blijft streamen. Premium voegt een volledige mobiele functionaliteit toe, alsmede offline luisteren. Net als bij Deezer wordt de muziek dan lokaal op je mobiele toestel opgeslagen en dat is beperkt tot 3333 nummers per apparaat met een maximum van 3 apparaten, dus in totaal 10000 nummers. Je

begint altijd met een gratis proefabonnement van minstens 1 maand, maar soms zijn er aanbiedingen die een stuk gunstiger zijn, dus het kan de moeite waard zijn om even te wachten en tot die tijd de gratis versie te gebruiken. Betalende abonnees luisteren in 320kb/s Ogg Vorbis, en dat klinkt uitstekend.

Qobuz

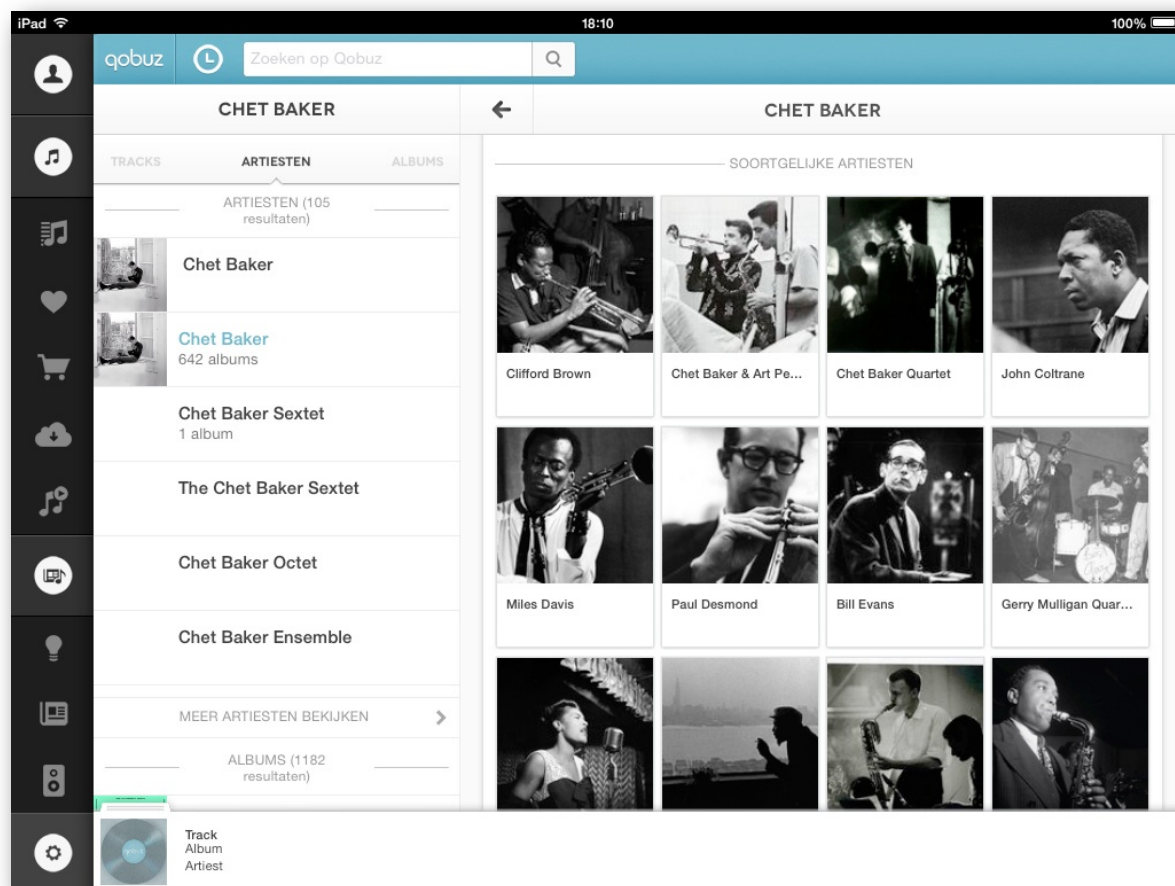
Het Franse **Qobuz** is aanzienlijk jonger dan Spotify en Deezer, en loopt daardoor op dit moment zowel in aantal abonnees als aantal songs in de bibliotheek nog een beetje achter. Toch is Qobuz een belangrijke, zo niet de belangrijkste nieuwe speler in streamingland. Waarom? Omdat ze een aantal dingen nogal anders aanpakken. Het grootste verschil is dat Qobuz naast MP3 ook het verliesvrije FLAC formaat aanbiedt, én betaalde

downloads in Hires. Daar heb je dan wel een abonnement voor nodig dat 20 euro per maand kost (Qobuz Hifi), maar de geluidskwaliteit daarvan is onovertroffen. Wie dat toch wat te duur vindt kan kiezen voor het Premium abonnement (waar halen ze die originele namen toch steeds vandaan?) met alleen MP3 320kb/s voor 9,99 euro per maand. Beide abonnementen zijn ook mobiel te gebruiken (met de goed werkende app voor iOS of Android-toestellen), maar de resolutie van Qobuz Hifi wordt dan, om voor de hand liggende redenen, beperkt tot 320kb/s. Een tussenvorm, Qobuz Hifi Klassiek, kost 14,99 euro per maand, en dan kun je alleen klassieke muziek in FLAC beluisteren en/of downloaden. Wat Qobuz ook anders aanpakt zijn de voorgestelde alternatieven. Dat is voor een groot deel écht mensenwerk en daar zijn dan ook specialisten en liefhebbers voor in dienst genomen. En dat is goed te merken. Ook in het aanbod van muziek wil Qobuz zich onderscheiden, met wat meer nadruk op klassiek, soundtracks, jazz én Franstalige muziek. Dat laatste is vanwege de Franse oorsprong trouwens wel te begrijpen, maar geen enkel land is zo francofiel als Frankrijk zelf. Het is een persoonlijk dingetje, dat weet ik, maar met de 260 albums van (of met) Françoise Hardy die ze in hun bibliotheek hebben kan ik bijvoorbeeld niet zo veel...

De interface is redelijk overzichtelijk, maar de zoekfunctie mag nog wel eens tegen het licht gehouden worden. Opnieuw doe ik de Chet Baker test. Dat levert maar liefst 1181 albums op. Niet alleen studio-albums, best off's en verzamelaars met tracks van Chet, maar ook albums waar nummers van hem op staan die door anderen worden uitgevoerd. Ga daar maar eens in zoeken. Gelukkig staat het gezochte album Chet helemaal bovenaan, maar helaas ook hier met een incorrecte releasedatum. En na wat scrollen blijkt het nog minstens twee keer méér in de bibliotheek voor te komen. Dus drie verschillende

versies, die allemaal een andere releasedatum hebben (maar geen van allen de goede) en die allemaal verschillend klinken, ook als je ze in FLAC beluistert. Keuzevrijheid voor de consument is een groot goed, maar dit vind ik toch een beetje overdreven. Nog een klein punt van kritiek: zelfs als je het duurdere Qobuz Hifi abonnement hebt zijn er een aantal albums die gewoon niet in FLAC beschikbaar zijn. En een erg grote uitzondering zal dat niet zijn, want ik liep er regelmatig tegenaan. Qobuz is overigens wel zo sportief om onder de progressiebalk in de player (waarin je kunt zien hoe ver je in het nummer gevorderd bent) de resolutie te laten zien, dus óók als het MP3 is als je eigenlijk FLAC verwacht. Ik zou ze echter toch adviseren om dat al eerder (namelijk in de zoekresultaten) duidelijk te maken. De moderne consument, mijzelf incluis, houdt van openheid, niet van verrassingen achteraf. Dit verschijnsel zal ongetwijfeld wel weer iets met licenties te maken hebben, en in dat geval is het volkomen verklaarbaar en dus ook zeker niet onvergeeflijk. Ondanks deze kleine teleurstelling (waarvan ik vrij zeker weet dat er achter de schermen hard aangewerkt wordt) is Qobuz absoluut een interessante streamingdienst.

In De Wolken?

Aan het begin van dit verhaal vroeg ik me af of je met cloudstreaming ook 'in de wolken' zou kunnen zijn. Het antwoord daarop moet ik wel proberen los te koppelen van mijn eigen voorkeuren en ervaringen, maar dan luidt het ook volmondig: Jazeker! De gemiddelde muziekconsument zal bij alle uitgebreid besproken streamingdiensten (en vast ook bij de minder bekende die ik eerder in het verhaal noemde) zijn muzikale honger kunnen stillen. Bij sommige mensen zal het een aanvulling zijn op hun bestaande collectie. In dat geval zullen de streamingdiensten misschien vooral gebruikt worden voor een actieve speurtocht naar nieuwe muziek. Maar andere mensen (en ik schat in dat we daartoe vooral de jongere muzikliefhebbers moeten rekenen) zullen cloudstreaming als enige bron voor hun dagelijks muziekbehoefte gebruiken. Ik twijfel er ook niet aan dat 'het' uiteindelijk allemaal die kant op gaat. Verzamelaars met een fysieke muziekcollectie van enige omvang - zoals ondergetekende - zullen op niet eens zo heel erg lange termijn een bedreigde diersoort worden. Of dat erg is hangt af van de

technologische ontwikkelingen. Als MP3 de norm blijft vind ik het geen al te vrolijk vooruitzicht, maar juist door de opkomst van bedrijven als Qobuz, en met de steeds sterker wordende geruchten rond Apple's nieuwe streamingdienst, zie ik de toekomst absoluut rooskleurig. Het enige dat de lusteraar dan zelf nog moet doen is een goede converter en bijpassende kabels aanschaffen waarmee de computer met de geluidsinstallatie wordt verbonden, of investeren in een goede hoofdtelefoon en eventueel een bijpassende draagbare hoofdtelefoonversterker. Want als de bron steeds beter wordt zal de hardware moeten meegroeien. Dat is onvermijdelijk. En dus zou de opkomst van online streamingdiensten ook voor de hifi-branche goed nieuws kunnen zijn. Alleen is dat besef nog niet overal doorgedrongen...

Extra informatie

Besproken streamingdiensten

Klik op een link om naar de gewenste streamingdienst te gaan:

[Spotify](#)

[Qobuz](#)

[Deezer](#)

Webwinkel

Voor informatie en prijzen over da-converters, hoofdtelefoons of bijpassende *portable* versterkers, zie onze webwinkel:

[art's excellence webwinkel](#)

art's excellence

© 2014 art's excellence - www.artsexcellence.com

Dit document is eigendom van art's excellence en mag niet worden gepubliceerd zonder onze toestemming.